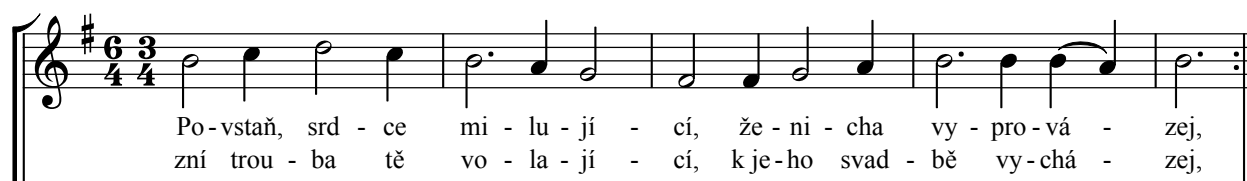




VIII. DUŠÍ VĚNO.

[C.I.] 

[C.II.] 

[B.c.] 













DÍL PRVNÍ.

Povstaň srdce milující,
Ženicha vyprovázej,
zní trouba tě volající,
k jeho svadbě vycházej,
o půlnoci on vychází
a jde naproti tobě,
s prázdnou rukou nepřichází,
věnem tě loudí k sobě.

Sem přistupte, urození,
a vaše věno spatřte.
Od šlechtnosti splození,
na marnost víc nepatřte.
Zlatý řetěz přijímejte,
mých rukou drahé dílo;
světem víc spolku nemějte,
sic nebude mě mílo.

Tuto halzi jsem strojiti
počál dle Otce vůli;
a toužil jsem zhotoviti
k vaší budoucí zvuči.
Při ní jsem se potil mnoho
za třicet a tři léta.
Ach, což jsem netrpěl toho
od ukrutného světa.

DÍL DRUHÝ.

Teréza to uvážila
a mně své srdce dala,
do něž ten kvítek vsadila,
a tak i jej mně vzdala.
Kdybych nebyl stvořil nebe,
nyní bych já je stvořil.
A to, Terezo, pro tebe;
a tak bych já ti dvořil.

Tvé lůžko jest spořádáno,
roztomilá panenka.
Tvrdé se zdá a podané
nepokoji, milenko.
Však aby v něm se složily,
mnohé panny přispíší.
V lepším mně nepoložily,
ty k tvej správě zapíší.

Když tě sen bude trápiti,
tak že sotvá obstojíš,
nezoufej, nemůž strápiti,
ty v mé ochraně stojíš.
Pomine noc, jitro vyjde:
poznáš, co kříž přináší.
Po mračnu slunéčko přijde;
kříž do nebe přenáší.

Chudým býti dobrovolně
a po kříži choditi,
jest kráčetí velmi volně
a po nebi dychtětí.
Tu cestu jsem já přeměřil
a vás všecky předcházel;
a tak váš život vyměřil,
když jsem od vás odcházel.

Po zboží jestli dychtíte,
v nebi se to nachází.
Jestli světem pohrzíte,
vstříc vám ono vychází.
Vezdejší zlato jest bláto,
chotě má, je nehledej,
pošplíchá tě hlína tato;
jiný poklad vyhledej.

O ctnost, anjelská čistoto,
zaphyre roztomilý!
Panenské krásy jistoto,
lilium všecko bílý;
komu tě mám přirovnati,
drahý Karmele, kvítku?
Nemůž se s tebou srovnati
svět ten, o rájský štípku.

Lůžko kvítím posypané,
ej, jak rozkošně kvetne.
Odtud barva, vůň povstane;
odtud ráj, máj vykvetne.
V tom ráji, máji panenky
tvé, Terezo, se pasou.
Na těch lukách mé milenky
k věčnosti se vypoasou.

Tvé roucho má být šlechtnost,
sice hostem nebudeš.
Ctnost tvůj hábit. Nešlechtnost
ať jest pryč, sic mně zbudeš.
Ať svět pejchu provozuje,
nezáviděj mu zlata.
Ať své milé zavozuje
a vykydne do bláta.

Mnoho se nyní příkrývá,
co sice špinavého.
Tak se had, drak v díře skrývá,
tak mnoho ohavného.
Však se někdy všecko zjeví,
v pokání, duše, trvej.
I tvý slzy se vyjeví,
do smrti v nich vytrvej.